

Roztwór do wstrzykiwań
dla bydła, koni, świń, owiec, psów i kotów

VETAKETAM

100 mg/ml

SKŁAD JAKOŚCIOWY I ILOŚCIOWY SUBSTANCJI CZYNNEJ: Ketamina 100 mg/ml (w postaci ketaminy chlorowodoru 115,34 mg/ml). **POSTAĆ FARMACEUTYCZNA:** Roztwór do wstrzykiwań. **WSKAZANIA LECZNICZE DLA POSZCZEGÓLNYCH DOCELOWYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT:** Znieczulenia po uprzedniej premedykacji w celu wykonania krótkotrwałych 10-40 minutowych zabiegów chirurgicznych, nie wywołujących bólu trzewnego (np. usuwanie kamienia nązobnego, usuwanie ciała obcych z jamy ustnej, przełyku, nacięcie ropni, zmiana opatrunków, badania RTG, badania kliniczne zwierząt agresywnych i pobudliwych). Pełne znieczulenie z premedykacją, w połączeniu z innymi środkami (miorelaksacyjnymi, przeciwbólowymi, innymi anestetykami lub neuroleptykami) (np. do operacji złamań, repozytywności, kastracji, amputacji, cesarskiego cięcia, laparotomii, usuwania guzów nowotworowych, nacięcia ropni, operacji przepuklin, krioterapii grudkowego zapalenia trzeciej powieki, a także indukcji znieczulenia wziewnego). Jako środek indukcyjny do znieczulenia wziewnego (np. w zabiegach okulistycznych). **DAWKOWANIE I DROGA(-I) PODANIA DLA POSZCZEGÓLNYCH DOCELOWYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT:** Psy i Koty: 3-15 mg/kg m.c., domięśniowo i dożylnie. Konie: 0,8-2,2 mg/kg m.c., dożylnie. Kuce: 1,65 mg/kg m.c., dożylnie. Bydło: 2,0-5,0 mg/kg m.c., dożylnie; cielęta 5 mg/kg m.c., domięśniowo. Owce: 10-20 mg/kg m.c., domięśniowo; 2,2-4,4 mg/kg m.c. dożylnie. Świnie: 10-15 mg/kg m.c., domięśniowo; 2-5 mg/kg m.c. dożylnie. Produkt powinien być stosowany w bardzo powolnych wlewach dożylnych. Stosowanie w połączeniu z atropiną lub ksyłazyną. Koty - podać domięśniowo atropinę w dawce 0,05 mg/kg m.c. z 1,1 mg/kg m.c. ksyłazyny; po upływie 10-15 minut podać do 15 mg/kg m.c. ketaminy. Psy - podać domięśniowo atropinę w dawce 0,05 mg/kg m.c., następnie po upływie 15 minut 1,1 mg/kg m.c. ksyłazyny; po 5 minutach podać do 15 mg/kg m.c. ketaminy. Konie - podać dożylnie ksyłazynę w dawce 1,1 mg/kg m.c.; po 5 minutach podać 2,2 mg/kg m.c. ketaminy dożylnie. Kucom podawać ketaminę w dawce 1,65 mg/kg m.c. dożylnie. **OKRES(-Y) KARENJI:** Bydło, owce, świnie, konie: Tkanki jadalne - 3 dni. Nie stosować w bydła i owiec w okresie laktacji. Psy, koty: nie dotyczy. **PRZECIWSKAZANIA:** Nie stosować u zwierząt z niewydolnością układu krążenia, niewydolnością wątroby i nerek. Nie stosować u zwierząt z nadciśnieniem, urazami głowy, z urazami otwartymi gałki ocznej lub w przypadku zwiększonego ciśnienia wewnątrzgałkowego. Nie stosować w czasie ciąży (z wyjątkiem wskazań do cesarskiego cięcia). Nie stosować u zwierząt w stanie szoku lub nadmiernie pobudzonych. Nie stosować u zwierząt ze stwierdzoną padaczką. Nie stosować w przypadku nadwrażliwości na substancję czynną lub substancje pomocnicze. **SPECJALNE OSTRZEŻENIA DOTYCZĄCE STOSOWANIA U KAŻDEGO Z DOCELOWYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT:** Przed podaniem produktu należy zastosować 12-godzinną głodówkę. Należy zwrócić uwagę, że ketamina lepiej znosi ból somatyczny niż ból trzewny, dlatego w celu uzyskania pełnego znieczulenia należy uzupełnić znieczulenie innymi środkami. Ketamina podawana samodzielnie nie zaburza odruchu rogówkowego i gardłowo-krtaniowego, dlatego należy rozważyć jej zastosowanie w przypadkach zabiegów dotyczących nosogardzieli, krtani, tchawicy i oskrzeli, a także w diagnostycznych zabiegach endoskopowych. Po zastosowaniu ketaminy odruchy gardłowy i krtaniowy nie ulegają osłabieniu. Podczas stymulacji odruchy te nasilają się, co powoduje trudności podczas intubacji pacjentów. W związku z brakiem zniesienia czucia trzewnego, wpływem pobudzającym na perystaltykę jelit oraz zwiększeniem napięcia mięśni, ketaminę nie używa się jako monoanestetyku w przypadku operacji w obrębie jamy brzusznej i klatki piersiowej. Ketamina zwiększa wydzielanie śliny i wydzielnicość w drogach oddechowych, co może prowadzić do zachłyśnięcia się i niedrożności dróg oddechowych. Z tego powodu do premedykacji zaleca się stosowanie środków antycholinergicznych. **DZIAŁANIA NIEPOŻĄDANE:** Po podaniu ketaminy możliwa jest depresja układu oddechowego, bezdech, duszność, zatrzymanie akcji serca. Działaniem ubocznym podczas stosowania ketaminy są stany spastyczne mięśni szkieletowych, ich skurcze toniczno-kloniczne, a nawet stany pobudzenia objawiające się wzmocnionym napięciem mięśni, drgawkami i wydawaniem głosu. Drgawki występujące u psów i koni pojawiają się zarówno tuż po podaniu ketaminy, jak i w czasie odzyskiwania przytomności. Są one rzadko obserwowane u kotów. Wzmocnione napięcie mięśni szkieletowych, skurcze toniczno-kloniczne, opistotonus oraz nadmierne ślinienie się stwierdzono u 5% psów znieczulanych ketaminą. Ketamina zwiększa wydzielanie śliny i wydzielnicość w drogach oddechowych, co może prowadzić do zachłyśnięcia się i niedrożności dróg oddechowych, w niektórych przypadkach może dojść do wystąpienia wymiotów – szczególnie gdy ketamina podawana jest jako monoanestetyk u psów i kotów. W niektórych przypadkach może dojść także do ochłodzenia i rozszerzenia źrenic. Do stosowania wyłącznie przez lekarza weterynaryjnego. Posiadanie i obrót produktem regulują przepisy dotyczące preparatów zawierających środki odurzające lub substancje psychotropowe. Przed użyciem należy zapoznać się z ulotką dołączoną do opakowania. Pozwolenie Ministra Zdrowia nr 1456/04.